

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Cojocar Vasile XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2018 – 06.06.2019;

Instanța de apel: 27.06.2019 – 05.11.2019;

Instanța de recurs: 27.01.2020 – 04.03.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 06 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cojocar Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 de ore.

A fost admis demersul procurorului de încasare de la inculpat în beneficiul bugetului de stat a cheltuielilor de judecată în mărime de 29 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cojocar Vasili la data de 06 iunie 2018, aproximativ la orele 01:55, neposedând permisul de conducere, a condus automobilul de model XXXXX pe str. XXXXX și, fiind oprit de colaboratorii de poliție în urma apariției unei bănuieli rezonabile precum că ultimul s-a aflat în stare de ebrietate, ultimul i s-a propus procedura de testare a aerului expirat în temeiul pct. 11 lit. j) din Hotărârea cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere nr. 357 din 13.05.2009 care îl obligă pe conducătorul mijlocului de transport la cerința colaboratorului de poliție de a trece procedura de testare alcoolsopică și în cele din urmă a examenului medical de recoltare a probelor biologice (sângelui) în vederea constatării stării de ebrietate, a substanțelor narcotice sau medicamentelor cu un efect similar, însă el a refuzat de a trece procedura de testare alcoolsopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Astfel, prin acțiunile sale Cojocar Vasili a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ al. (4) Cod penal- eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate comisă de persoană care nu deține permis de conducere de model stabilit.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis. În rest de a menține sentința.

În opinia apelantului numirea pedepsei inculpatului sub formă de muncă neremunerată este prea blândă în legătură cu ce o consideră neîntemeiată din următoarele considerente.

În decursul cercetării judecătorești s-a constatat că infracțiunea ce i s-a imputat lui Cojocar Vasile la data de 06 iunie 2018, adică peste 3 luni după liberarea acestuia din locurile de detenție în legătură cu executarea pedepsei numite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.04.2015 pentru comiterea infracțiunii deosebit de grave prevăzute de art. 188 al. (5) Cod penal. Astfel, consideră că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ al. (4) Cod penal a fost comisă de către inculpat în starea de recidivă.

Apelantul atestă că la numirea pedepsei în privința inculpatului, instanța de judecată nu a ținut cont de persoana acestuia care se caracterizează prin înclinația de a comite infracțiuni ceea ce se confirmă prin faptul că nu o dată a comis faptele criminale și tragerea ultimului la răspundere pentru cele săvârșite, comiterea prezentei fapte în starea de recidivă și prezența antecedentelor penale nestinse - confirmă gradul înalt de pericol a inculpatului pentru societate.

În cele din urmă apelantul este de părere că decizia emisă de instanța privind numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este prea blândă și nicidecum nu va servi scopului pedepsei penale de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât de către inculpat cât și de alte persoane, precum și corectării și reeducarea acestuia.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că s-a dat o calificare justă faptei inculpatului, ce s-a confirmat prin materialele dosarului, precum și probele acumulate cât la etapa urmăririi penale, atât și în ședința de judecată la examinarea cauzei în cadrul instanței de fond.

Instanța de apel nu a găsit temeiuri legale de a pune la îndoială aceste probe dat fiind faptul că ele întocmai coroborează cu materialele cauzei în legătura veridicității acestora și nu au fost negate de inculpat.

Instanța a menționat că partea acuzării a atacat sentința doar în partea numirii pedepsei și anume că inculpatului i-a fost numită o pedeapsă prea blândă care nu va servi scopului pedepsei penale de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât de către inculpat cât și de alte persoane precum și corectării și reeducării acestuia.

Instanța de apel a specificat că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată a aplicat pedeapsa, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În opinia instanței de apel prevederile menționate au fost respectate de instanța de fond, aceasta întemeiat a aplicat în privința inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevederile art. 264¹ alin. (4) Cod penal cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind totodată și din interesele inculpatului ceea ce s-a confirmat prin procesul-verbal de audiere a acestuia din 15 ianuarie 2019 în instanța de fond din conținutul căruia rezultă că el este de acord cu executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și că acest lucru nu-i va ponegi onoarea și demnitatea. (f. d. 149).

Instanța de apel a fost de acord cu concluzia primei instanțe precum că stabilirea inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de 160 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind din circumstanțele cauzei, corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei și s-a corelat cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii și va permite corectarea și reeducarea celui vinovat.

Argumentul apelantului precum că la numirea pedepsei în privința inculpatului instanța de judecată nu a ținut cont de persoana acestuia care se caracterizează prin înclinația de a comite infracțiuni ceea ce se confirmă prin faptul că nu o dată a comis faptele criminale, au fost considerate de instanță ca fiind nefondate, întrucât din conținutul sentinței atacate rezultă că la numirea pedepse: inculpatului sub formă de munca neremunerată în folosul comunității instanța de fond a luat în calcul toate datele privind persoana inculpatului menționate mai sus. Totodată, instanța a relevat că cerința apelantului de a-i numi inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare nu se bazează pe prevederile legii penale.

Însă a remarcat că stabilirea în acțiunile inculpatului recidivei faptei nu prezintă un obstacol pentru numirea pedepsei alternative la detenție, atunci când sancțiunea pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede acest lucru. În speță, chiar dacă inculpatul are antecedente penale nestinse însă lipsește recidiva periculoasă sau recidivă deosebit de periculoasă, faptul permisiv de a-i stabili inculpatului pedeapsa fără privare de libertate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 și 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 8 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

În motivare recurentul a indicat că, instanțele de judecată au stabilit o pedeapsă care nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei, nu au fost luate în considerație datele care îl caracterizează, or, din materialele cauzei rezultă că inculpatul este o persoană predispusă la săvârșirea de infracțiuni, eliberat de executarea pedepsei la 03.03.2018 și peste 3 luni după eliberare la 06.06.2018 a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, infracțiune săvârșită în stare de recidivă și prezența condamnării nestinse.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu

și-a găsit confirmare, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct.12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, or, autoarea recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea blândă.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 76, 90 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni urmează să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatului atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea

cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânsului, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, Colegiul reține că, corect s-a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului poate avea loc fără izolarea lui de societate.

Concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii, la numirea ei instanțele de fond au ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Argumentul recurenței referitor la starea de recidivă a inculpatului, Colegiul menționează că conform art. 34 alin (1) Cod penal, într-adevăr, având antecedente penale nestinse pentru ultima condamnare, acesta este în stare de recidivă simplă, însă legislatorul, reieșind din conținutul prevederilor art. 82 Cod penal, nu a prevăzut careva condiții obligatorii la individualizarea pedepsei persoanelor cu recidivă simplă astfel argumentul invocat este neîntemeiat, iar pedeapsa a fost stabilită în limitele legii.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2019, în cauza penală a lui *Cojocar Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 06 aprilie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun